

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 9. 11. 2011 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Drašíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Michala Žižlavského a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **předsedy revizní komise Exekutorské komory ČR**, se sídlem Husova 8, Brno, proti **Mgr. O. K.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 3, se sídlem Pobřežní 34, Praha 8,

t a k t o :

- I. V řízení o kárné žalobě **se pokračuje.**
- II. Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

se zastavuje

kárné řízení vedené na podkladě návrhu předsedy revizní komise Exekutorské komory ČR

proti

Mgr. O. K.,
soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 3,
se sídlem Praha 8, Pobřežní 34,

pro skutek spočívající v tom,

že jako soudní exekutor v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. EX 2289/06 dne 4. 4. 2007 hodlal provést exekuci prodejem movitých věcí v bytě rodičů povinného, kde měl povinný dle živnostenského rejstříku uvedeno místo podnikání, i když byl informován o tom, že povinný se již několik let v bytě nezdržuje a současně hodlal sepsat movité věci, které dle svého určení nebyly určeny pro podnikání povinného, nýbrž tvořily vybavení bytu rodičů povinného. Pod pohrůžkou odvezení věcí rodiče povinného

požadovanou částku zaplatili, a následně byli nuceni k prohlášení do kamery, že dlužnou částku zaplatili dobrovolně,

přičemž v tomto skutku bylo podaným návrhem spatřováno kárné provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1, 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, spočívající v nerespektování ustanovení § 2 a § 87 odst. 2 exekuční řádu a dále porušení § 11 odst. 1 a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem,

neboť Mgr. O. K. zanikl výkon exekutorského úřadu, protože byl rozhodnutím ministryně spravedlnosti č. j. 256/2009-OJ-SO/12 ze dne 24. 7. 2009 odvolán z funkce soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 3.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Nejvyšší správní soud převzal dle čl. I., bodu 28. zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 183/2009 Sb.“), rozhodování v kárných věcech soudních exekutorů. V souladu s bodem 7. čl. II. přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. byla Nejvyššímu správnímu soudu Exekutorskou komorou České republiky předána spisová dokumentace o shora označeném řízení.

Jiný senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného předložil svoji věc 11 Kseo 6/2009 Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II., bodů 3., 4., 5., 6., a 7. zákona č. 183/2009 Sb. pro rozpor s ústavním pořádkem.

Senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného rozhodující v této právní věci se ztotožnil s právním názorem senátu rozhodujícího věc 11 Kseo 6/2009 a proto usnesením ze dne 10. 12. 2009, č. j. 13 Kseo 5/2009 - 55 řízení přerušil do rozhodnutí Ústavního soudu o podaném návrhu.

Nálezem ze dne 3. 8. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 38/09 Ústavní soud návrh na zrušení výše uvedených ustanovení zamítl (ve věci Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kse 3/2009).

Důvod přerušení řízení rozhodnutím Ústavního soudu odpadl a proto senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného rozhodující v této právní věci rozhodl tak, že se v přerušeném řízení pokračuje.

II.

V průběhu řízení kárný senát Nejvyššího správního soudu zjistil, že rozhodnutím ministryně spravedlnosti č. j. 510/2009-LO-SP/4, ze dne 18. 9. 2009, byl zamítnut rozklad kárně obviněného a potvrzeno rozhodnutí ministryně spravedlnosti č. j. 256/2009-OJ-SO/12 ze dne 24. 7. 2009, kterým byl kárně obviněný odvolán z funkce soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 3. Rozhodnutí o odvolání z funkce nabylo právní moci dne 23. 9. 2009. Tato skutečnost byla zdejšímu soudu sdělena Ministerstvem spravedlnosti ČR, které kárnému senátu Nejvyššího správního soudu zaslalo kopii rozhodnutí o odvolání.

Dle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb. senát bez ústního jednání řízení zastaví, zanikla-li soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státnímu zástupci jeho funkce nebo, jde-li o soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu nebo předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, bylo-li vzdání se funkce doručeno prezidentu republiky, ministru spravedlnosti nebo předsedovi Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu; jde-li o státního zástupce též tehdy, bylo-li vzdání se funkce státního zástupce doručeno ministru spravedlnosti; nebo, jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu.

Kárný senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že odvoláním kárně obviněného z funkce soudního exekutora zanikl jeho výkon exekutorského úřadu podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., a proto mu nezbylo než kárné řízení podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., zastavit.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu 13 Kss
pro řízení ve věcech
soudců